

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.

ਗੁਰਮੁਖੀ-I ਸਿੰਘ ਪੁਰੀ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1963 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2263.

ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਪਰਿਸਿਸ ਅਤੇ ਲੈਂਡ (ਬੇਦਖਲੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ) 1964 ਐਕਟ (1959 ਦਾ XXXI)—ਐਸ. 4—ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਖਰੀਦਦਾਰ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ 18 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ-ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟਰ ਖਰੀਦਦਾਰ-ਸੰਪਤੀ-ਕੀ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੇਲ-ਡੀਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਫੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਚਾਲੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਉਪਾਅ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਕੇ ਫੈਕਟਰੀ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਪਰਿਸਿਸ ਐਂਡ ਲੈਂਡ (ਬੇਦਖਲੀ ਅਤੇ ਕੈਂਟ ਰਿਕਵਰੀ) ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ।) ਐਕਟ, 1959 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਪ੍ਰੀਮਿਕਸ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(3) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, - ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 'ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਖਰੀਦਦਾਰ ਜਿਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਰੱਖਣਾ ਸੀ। ਪਰਿਸਰ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਨਿਯਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼

ਜਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਟਾਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਥਾਂ ਤੋਂ ਨਿਪਟਾਉਣ ਜਾਂ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਤਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਾਈ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਚ. ਐਸ. ਵਾਸ ਅਤੇ ਆਰ. ਐਨ. ਸਿੱਤਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਲਈ ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ। -

ਆਰਡਰ

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.-ਸੀਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅੰਡਰ-ਸਕੱਤਰ, ਉਦਯੋਗ, ਮਿਤੀ 27 ਨਵੰਬਰ, 1963 ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੈ-

“ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਕਲੈਕਟਰ, ਅੰਬਾਲਾ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਹੈ, ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੇਟਲਿਕ ਵਰਕ ਸੈਂਟਰ, ਯਮੁਨਾਨਗਰ ਦੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਪਰਿਸਿਸ ਐਂਡ ਲੈਂਡ (ਬੇਦਖਲੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਵਸੂਲੀ) ਐਕਟ, 1959 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਕਬਜ਼ਾ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ 30 ਜੂਨ, 1956 ਦੀ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ (ਅਨੈਕਸ਼ਨ ਅਲ) ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 100000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 2,99,937 ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਰੁ. 45,700-14-6 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਗੀ ਵਜੋਂ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਲਈ ਨਕਦ। ਉਸ ਨੇ ਸੇਲ-ਡੀਡ ਦੇ ਮਾਰਜਿਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਹੈ। 1,06,987-13-0 51 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ-ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਸਲ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਹ ਕੀਮਤ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਾਸ਼ੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਛਿਮਾਹੀ ਬਰਾਬਰ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ 51 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ 1,57,248-8-0 ਪਹਿਲੀ ਕਿਸ਼ਤ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਮੂਲ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ 9,195-1-0। ਦੂਜੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਰੁਪਏ ਦੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਸਨ। 9,295-1-0. 1,47,248-8-0 ਰੁਪਏ ਦੀ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਹੋਣ ਤੱਕ ਹਰ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੇ ਇਕੱਲੇ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਸੀ।

ਕੁਝ ਖਾਸ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਲਕ। ਇਹ ਅਨ-ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਪੁਰੀ ਹੈ

ਅਤੇ 7, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ-

6

“4. ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਡੀਡ ਇਹ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਬਕਾਇਆ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਡਿਊਲ I ਅਤੇ II ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਘੇਰੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹੀ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਸਾਧਾਰਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਅਰਥਾਤ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ।¹ 1,47,248-8-0 (ਇੱਕ ਲੱਖ ਸਤਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ, ਦੋ ਸੌ ਅਠਤਾਲੀ ਅਤੇ ਅੱਠ ਅੰਨਾ ਸਿਰਫ) ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ 5 ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਬਕਾਇਆ ਵਿਆਜ | ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਕਮ ਜੋ ਇਸ ਡੀਡ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਅਤੇ II ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਾਅ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ .

(5) *

(6) ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਮਤ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੇਤਾ, ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਪਚਾਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਿਛਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਛੋਟ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ > ਮੁੜ-ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਲਈ, ਉਕਤ ਥਾਂ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ, ਮੁੜ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ, ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਉਸਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਖਰੀਦੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(7) ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਅਸਲ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ■ ਅਰਥਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਹਰੇਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਪੁਰ ਚੇਜ਼ਰ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਜਾਂ ਮਤਭੇਦ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ , ਸੰਪਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਾਦਿਤ ਜਾਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਉਕਤ ਵਿਵਾਦ ਜਾਂ ਮਤਭੇਦ ਸਕੱਤਰ, (ਮੰਤਰੀ, ਪੰਜਾਬ, ਉਦਯੋਗ ਵਿਭਾਗ, ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ) ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅੰਤਿਮ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਣਗੇ। .

* * * * *

ਸੇਲ-ਡੀਡ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ 'ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ - ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਕੀਮਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ¹ ਦਾਅਵਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ, 'ਰੁਪਏ' ਦੀ ਰਕਮ। 1,47,248-8-0 ਨੂੰ ਕਿਸਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਨਕਦ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 1,06,987-13-0 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਹਾਸ਼ੀਏ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਯੋਜਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਟੈਂਡ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। '-

ਸੇਲ-ਡੀਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ■ ਕਿਸਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਫੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਕੋ ਇਕ ਸਵਾਲ ਜਿਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਪ੍ਰੀਮਿਸਜ਼ ਐਂਡ ਲੈਂਡ (ਇਵੇਕਸ਼ਨ ਐਂਡ ਰੈਂਟ ਰਿਕਵਰੀ) ਐਕਟ, 1959 (ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 31 ਆਫ 1959) ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਫੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਚਾਲੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸੇਲ ਡੀਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਾਲਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਇਮਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ

ਜਿਸਨੂੰ ਜਿਆਦਾਤਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਖਾਸ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ■ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇ ਕੇ, ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕੇ। ਉਸੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ, ਅਤੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ . . . ,

(ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗੱਖਿਆ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਚਾਰਟਰਡ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀਆਂ।

ਚਾਰਟਰਡ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟਸ ਐਕਟ, 1949 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 21(5) ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਾਰਟਰਡ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟਸ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, -1959 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ :-

0 .: "ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਚਾਰਟਰਡ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟਸ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ⁴ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ, ਐਕਟ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਭਾਗ I ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (7) ਅਤੇ (8) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ।"

ਐੱਸ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਕੇ. ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਬਿਸ਼ੰਬਰ ਲਾਲ ।

ਵੇਦ ਵਿਆਸ, ਆਰ. ਐਲ. ਐਗਲ ਅਤੇ ਪੀ. ਐਨ. ਖੰਨਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਰਿਸਪੌਂਡੈਂਟ ਲਈ ।

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.—ਇਹ ਚਾਰਟਰਡ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟਸ ਐਕਟ, 1949 (1949 ਦਾ ਐਕਟ 38) ਦੀ ਧਾਰਾ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. 21(5) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਚਾਰਟਰਡ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟਸ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਹੈ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਲੱਭਣ, ਵੀ.ਕੇ

ਵਰਮਾ, ਮੈਸਰਜ਼ ਵੀ.ਕੇ. ਵਰਮਾ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਚਾਰਟਰਡ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟਸ, ਦਿੱਲੀ, ਐਕਟ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਭਾਗ I ਵਿੱਚ ਆਈਟਮਾਂ (7) ਅਤੇ (8) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਭਾਗ I ਵਿੱਚ ਆਈਟਮਾਂ (7) ਅਤੇ (8) ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਇਹ ਹੈ—"ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਾਰਟਰਡ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ- (7)) ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੇ ਆਚਰਣ ਵਿੱਚ ਘੋਰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਹੈ; (8)। ਵਾਰੰਟ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ (ਕਿਸੇ ਰਾਏ ਦੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਕਿਸੇ ਰਾਏ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਨਕਾਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਾਮੱਗਰੀ ਵਾਲੇ ਹਨ।

ਤੱਖ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ; ਉਹ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ

^^ ' ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਏ. ਪੱਤਰ, ਮਿਤੀ. 4 ਅਕਤੂਬਰ, 1961, ਇਰਾਦਾ-

ਵੀ.ਕੇ. ਵਰਮਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਵਿੰਦਰ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਸੀ (ਏ) ਜੋ ਕਿ ਚਾਰਟਰਡ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਵਜੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਫਰਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਬੀ. ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ ਦੇ ਆਡੀਟਰ ਸਨ, ਜਿਸਦਾ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਲਖਨਊ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਖਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ। ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਲਾਹੌਰ ਲਿਮਿਟਿਡ, ਜਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਐਲ. ਵਰਮਾ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਲਾਹੌਰ ਲਿਮਿਟਿਡ ਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਬੀ. ਧਰਮ ਨੂੰ ਸੱਤ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਨਕਦ ਕਰੈਡਿਟ ਸਹੂਲਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ, ਤਾਂ ਜੋ / ਅਧੀਨ, ਸਰਕਮ

ਰੁਖ, ਆਡੀਟਰ ਦੋਹਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਬੈਂਕ ਦੇ ਆਡੀਟਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਮੈਸਰਜ਼ ਬੀ. ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ,

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ 30 ਮਈ 1960 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਆਡੀਟ ਕੀਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਲਖਨਊ ਦਫਤਰ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਬੈਲੇਂਸ-ਸ਼ੀਟ ਅਤੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਵਿੱਚ ਖਾਤਾ, ਲਖਨਊ ਦਫਤਰ ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,; ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਅੰਕੜੇ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਨੁਸਾਰ; ਕੰਪਨੀ ਦਾ J ਆਡੀਟ ਕੀਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ।

./ਰਵਿੰਦਰ ਦਾ ਜਲੇਟਰ, ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ! ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੇ ਸਕੱਤਰ, ਰਵਿੰਦਰ ਨੂੰ IL ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਚਾਰਟਰਡ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟਸ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1949 ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ: 11(3) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ PLin, ਪਰ • ਉਸਨੇ ਨ. ਜਵਾਬ. ਫਿਰ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੇ: ਰਵਿੰਦਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ। ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ Jsenterto -Messrs VK ਵਰਮਾ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ, ਚਾਰਟਰਡ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟਸ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ; ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿ ਸਬੰਧਤ

ਮੈਂਬਰ ਨਿਯਮ 11 (6) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ। -
ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 21 ਸਤੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ। ਪਹਿਲੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ
ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ। ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਐਲ. ਵਰਮਾ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਲਾਹੌਰ ਦੇ
ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸਨ

ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਫਰਮ ਉਸ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਮੈਸਰਸ ਬੀ ਦੇ ਆਡੀਟਰ ਸਨ ' ਧਰਮ ' ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫਰਮ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਆਡੀਟਰ ਬਣਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 226(3) ਅਤੇ (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿ ਉਸਦੀ ਫਰਮ ਦੀ ਬੈਂਕ ਦੇ ਆਡੀਟਰਾਂ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਤਾ * ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 314 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੈਂਕ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਇਸ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਇਸ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ: ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ - ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ 31 ਅਗਸਤ 1958 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਏ ਸਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਸਰਸ ਬੀ. ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਨੇ ਪ੍ਰੋ ਫਿਟ ਐਂਡ ਟਾਸ ਖਾਤਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਚੈਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਖਾਤਾ-ਬੁੱਕਾਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਲਖਨਊ ਦਫਤਰ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਆਡਿਟ ਕੀਤੇ ਖਾਤਿਆਂ, ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਲਖਨਊ ਅਤੇ . ਦਿੱਲੀ ਦਫਤਰਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਰੁਪਏ ਦਾ ਅੰਤਰ 194.79 ਸਿੱਕਾਪੈਨੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਬੈਲੇਂਸ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਬੈਲੇਂਸ-ਸ਼ੀਟ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਬੇਨਿਯਮੀ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ । ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੀ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ ਬਲਕਿ ਉਸਦੀ ਫਰਮ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਬੈਲੇਂਸ-ਸ਼ੀਟ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬੈਲੇਂਸ-ਸ਼ੀਟ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਜੋ ਦੱਸੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਬੈਲੇਂਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ।

ਇਸ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਰਵਿੰਦਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ, <i>i)</i> ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਖਾਤੇ ਦੇ ਗਲਤ ਆਡਿਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਖਨਊ ਦਫਤਰ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸਨ । ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਖਾਤੇ ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਆਡਿਟ ਕੀਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ <i>ii)</i> ਕਿ 'ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਬੈਲੇਂਸ-ਸ਼ੀਟ ਅਤੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਘਾਟੇ ਦੇ ਖਾਤੇ-ਉਸੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਪਹਿਲੀ ਬੈਲੇਂਸ-ਸ਼ੀਟ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਅਤੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਖਾਤੇ ਸਨ

- ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ-

ਵੀਕੇ ਵਰਮਾ ਨਾਰ ਵਾਈ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਇਹਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਇਸ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਆਡਿਟ ਕੀਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਨੇ ਲਖਨਊ ਦਫਤਰ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅੰਕੜੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਬੈਲੇਂਸ-ਸ਼ੀਟ ਅਤੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ । ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼

ਰਵਿੰਦਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਂਡੈਂਟ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀਆਂ ਦੋ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ । ਉਹ ਹਨ (ਏ) ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਟੇਰਾਂ ਅਤੇ ਉਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਧੀਨ ਕੰਪਨੀਆਂ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਬਾਰੇ ਬੈਲੇਂਸ-ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਭੁੱਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਡੀਟਰਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਹੁਣ ਤੱਕ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਖਾਤਿਆਂ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ (ਬੀ) ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਆਡੀਟਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਬੈਲੇਂਸ -ਸ਼ੀਟ ਅਤੇ ^ ਲਾਭ

ਅਤੇ ਘਾਟੇ ਦੇ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਦੇ ਸਹਾਇਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਬੈਲੇਂਸ ਵਿਚ ਅੰਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਸੀ . ਬੈਲੇਂਸ-ਸ਼ੀਟ. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ - ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਇੰਨੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਹਨ ਜਿੰਨੀਆਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਮੁੜ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। 1960 ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਦਫਤਰ ਦੁਆਰਾ. ਪਰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਨਿਵਾਸੀ ਨੇ ਇੱਕ ਰਾਏ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦੇਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਦੀ ਵਾਜਬ ਡਿਗਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ. ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁਨਰ . ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਬੈਲੇਂਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਛੋਟੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਰਕਮ ਤੱਕ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; 24,000, ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ C ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦਾ ਸਹੀ ਆਡਿਟ। ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਸਿਰਫ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ

ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਹਾਇਕਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਆਡਿਟ ਨੋਟਸ ਜਾਂ ਕੰਮਕਾਜੀ ਕਾਗਜ਼ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਕਿ ਆਡਿਟ ਰਿਪੋਰਟ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਸ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਦੀ ਸੀਮਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਬਾਰੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ। ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰਨ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਹਾਲਾਤ ਜਾਇਜ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਟੈਸਟ ਜਾਂਚਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਨਿਰਪੱਖ ਨਮੂਨਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਖੋਜਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਚਿਤ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਹੁਨਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਉਸਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕੰਮ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਉਸਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਆਪਣੇ ਆਡੀਟਰਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਸੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਪੂਰੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ- ਕੁੱਲ ਅਤੇ ਪੋਸਟਿੰਗਾਂ ਦੇ ਟੈਸਟ ਜਾਂਚਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਹਾਇਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਾਉਚਿੰਗ ਅਤੇ ਪੋਸਟਿੰਗ ਬਾਰੇ, ਉਹ ਖੁਦ ਚੈਕਿੰਗ ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਿਹਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਅਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਟੈਸਟ ਮੰਨਿਆ, ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਗੈਰ ਤਰਕ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ. ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇੱਕ ਰਾਏ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦੇਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ 7 ਅਕਤੂਬਰ 1959 ਦੀ ਆਡਿਟ ਰਿਪੋਰਟ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਘੋਰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਭਾਗ I ਵਿੱਚ ਆਈਟਮਾਂ (7) ਅਤੇ (8) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ। ਇਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ 12 ਸਤੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ,

ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੀ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, * ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਜਵਾਬਦਾਤਾ - ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ; ਇੱਕ ਲਈ ਸੰਸਥਾ ਦੇ; ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ।

ਪੰਜਾਬ ਲੜੀ [VOL. XVIII-(I)]

- "ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਦਲੀਲ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਹੇ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ

VIK. ਵਰਮਾ ਨੇ ਦੋ ਦੋਸ਼ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਗਲਤ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਰਵਿੰਦਰ ਵੱਲੋਂ ਸੂਚਨਾ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ., ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸੀ. ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਵੇਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨ/ਹੈਟ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਮੌਕੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਮੌਕੇ ਸਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਬੈਲੋਸ-ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਬੈਲੋਸ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਫਰਕ ਸੀ।

ਲੇਖਾ-ਬੁੱਕ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਸੀ? ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਵਕੀਲ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਲਾਨਾ ਜਨਰਲ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ

' ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ਼ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਇਸ ਨੇ ਬੈਲੋਸ-ਸ਼ੀਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ। ਜਵਾਬ-> ਪੈਡੈਂਟ ਨੇ ਆਡਿਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ~< ਵਾਉਚਿੰਗ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਕੰਪਨੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਕੀਤਾ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਨਮੂਨੇ ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਆਡਿਟ ਕੀਤੀ ਬੈਲੋਸ-ਸ਼ੀਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੇ ਖਾਤਾ-ਬੁੱਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਫਿਰ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਅੰਤਰਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੁਝ ਬੈਲੋਸ-ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ - ਅਤੇ ਕੁਝ ਲਾਭ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਏ?

■ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਧਿਆਨ ਤੋਂ ਬਚੋ, ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪੂਰੀ ਟੋਟਲਿੰਗ ਅਤੇ ਪੋਸਟਿੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਟ੍ਰਾਈਟ ਬੈਲੋਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੋਸਟਿੰਗ ਗਲਤ ਸੀ-। ਲਓ ਅਤੇ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਕਿਵੇਂ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ? ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਸਹਾਇਕ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਸਨ। ਖਾਤੇ ਉਰਦੂ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਰਦੂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਿਨਾਂ ਉਰਦੂ ਜਾਣੇ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਆਡਿਟ ਦਾ ਕੰਮ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। , ਉਸਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਨੇ ਫਾਈਨਲ ਪਾਸ ਕਰ ਕੇ ਲੇਖ ਪੂਰੇ ਕਰ ਲਏ ਸਨ

ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਇਮਤਿਹਾਨ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਆਡਿਟਿੰਗ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਨੁਭਵੀ ਹੱਥ ਸੀ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਾਲ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ

- ਕੁਮਾਰ, ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਲੇਖਾਕਾਰ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਵੀ ਕੇ ਵਰਮਾ।

ⁱ * ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਲਈ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਸੀ

ਅਫਸਰ, ਜੋ ਕਿ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.ਜੇ.

ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸੋਧੇ ਖਾਤੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਪੁੱਛੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕਿ 31 ਅਗਸਤ, 1958 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪਹਿਲੀ ਬੈਲੇਂਸ-ਸ਼ੀਟ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਿਸ ਨੇ ਕੀਤੀ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੌਲ ਅਤੇ ਰੇਖੀ ਨਾਮਕ ਉਸਦੇ ਦੋ ਸਹਾਇਕਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਸੀ ਕੀ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ 'ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ' ਵਿੱਚ. ਚਾਲੂ ਖਾਤਾ', ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਕਾਏ ਦੀ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਲੋੜ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਹਾਇਕ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਰੇਖੀ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਕੁੱਲ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਠੀਕ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਉਹ ਸਹੀ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਇੱਕ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਆਡਿਟ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ, ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਦੇ ਨਾਲ।

ਸਹਾਇਕ, ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਚੀਜ਼ ਸੀ ਜੋ ਸੀ. ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ: ਨੋਟਿਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਬੈਲੇਂਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਹਾਇਕਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ਦੀ ਕੋਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ-ਉਸ ਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-। ਸਥਿਤੀ, ਉਸ ਨੇ ਕੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ. ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਰੋ. ਆਡਿਟਿੰਗ ਅਤੇ ਚੈਕਿੰਗ, ਪੋਸਟਿੰਗ ਅਤੇ ਵਾਉਚਿੰਗ? ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਫਰਕ ਹੈ। ਸੰਤੁਲਨ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ, ਉਸਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਉਹੀ 'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਦਾ ਚਿਹਰਾ. ..ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਗਲੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ. ਜਦੋਂ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਤੋਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿੱਤਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲਾਨਾ ਜਨਰਲ ਮੀਟਿੰਗ ਖੁੰਝ ਗਈ ਸੀ

ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ 'ਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਬਾਅ ਸੀ। ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਉਹ ਹਿੱਸੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀ ਖੋਜ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਜਵਾਬ ਡੈੱਟ ਕੋਲ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋ ਸਕੇ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਤੋਂ ਦੋਵਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਹਰ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਬਚਾਅ ਵਿਚ ਜੋ ਵੀ ਸਟੈਂਡ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲੀ ਬੈਲੋਸ-ਸ਼ੀਟ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 'ਲੋਨ ਅਤੇ ਐਡਵਾਂਸ: (ਅਨ- ਸੁਰੱਖਿਅਤ)' ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ, ਇੱਕ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਹੈ। 1,89,000 ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਲਈ ਬਕਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ (ਚੰਗਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੋਰ ਰਕਮ ਹੈ। ਨਿਰਦੇਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਗੀ ਵਜੋਂ 27,600 ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ 'ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਪਤੀਆਂ: (5) (ਵਿਭਿੰਨ ਕਰਜ਼ਦਾਰ)' ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਗਰੁੱਪ III ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ VI ਦੇ ਭਾਗ I ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। . ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਹਦਾਇਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ-

ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ। •• ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਫਰਮਾਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਧੀਨ ਦੂਜੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ, ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, - (ਸੈਕਸ਼ਨ 370 ਦੁਆਰਾ)।

ਸਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਫਸਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ ਇੱਕ ਨੋਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਜਾਵੇਗੀ।"

ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟ ਰਾਹੀਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੀ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ

ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ- ਟੌਰਸ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਆਖਰੀ ਹਦਾਇਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ

ਸਾਲ, ਪਰ ਹੋਰ ਦੋ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਾ

ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਪਹਿਲੇ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਸੰਸਥਾ ਨੇ ਫਿਰ ਨੋਟ (i) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ VI ਵਿੱਚ ਭਾਗ I ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨੋਟ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨੋਟ (i) ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ—“ਲੋਨ ਅਤੇ ਐਡਵਾਂਸ (ਗਰੁੱਪ IV) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਏਜੰਟਾਂ ਜਾਂ ਸਕੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਖਜ਼ਾਨਚੀ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮਾਂ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸੇ ਜਾਣ ਲਈ; ਉਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਕੰਪਨੀਆਂ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮਾਂ ਵੀ

ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, - ਧਾਰਾ-370 ਦੇ ਤਹਿਤ; ਸਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ ਦਿਖਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।" ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੋਟ ਵਿਚ ਆਖਰੀ ਵਾਕ ਆਖਰੀ ਲਈ ਰਾਈਡਰ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਇਕ ਵਾਕ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਆਖਰੀ ਪਰ ਇਕ ਹਦਾਇਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਆਡੀਟਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਬਾਰੇ. ਸਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਧੀਨ ਦੂਜੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ। ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਬੈਲੇਂਸ-ਸ਼ੀਟ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 'ਕਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਅਡਵਾਂਸ: (ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ)' ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ, ਪਹਿਲਾਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਹੈ। 18,800 ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਫਰਮਾਂ ਤੋਂ ਚਾਲੂ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਦੂਸਰੀ ਰਕਮ ਹੈ। ਉਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਧੀਨ ਕੰਪਨੀਆਂ ਤੋਂ 10,70,300 ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਬਕਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੀਸਰੀ ਰਕਮ ਹੈ। 27,600 ਅਤੇ ਅਡਵਾਂਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਨੋਟ ਹਨ, ਪਹਿਲਾ ਨੋਟ ਸਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਧੀਨ ਕੰਪਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਨੋਟ ਉਸੇ ਦੌਰਾਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮਿਆਦ. ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਆਈਟਮ 1 ਲੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਹੁਣ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਮੂਲ ਆਡਿਟ ਕੀਤੀ ਬੈਲੇਂਸ-ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦੋ ਨੋਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਬੈਲੇਂਸ-ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਬੈਲੇਂਸ-ਸ਼ੀਟ ਅਤੇ ਲਾਭ-ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਸੇ ਨੂੰ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਸੀ। ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਦਾ। ਉਸਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਆਡਿਟ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਆਪਣੇ ਸਹਾਇਕ ਟੈਂਕਾਂ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਲਾਹਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ

ਭਾਰਤ ਦੇ ਚਾਰਟਰਡ ਅਕਾਉਂਟੈਂਟਸ ਬਨਾਮ ਏ.ਸੀ. ਚੈਂਡੀਓਕ (1), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਈ ਲਾਰਡ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਵੀ.ਕੇ.ਵਰਮਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ - ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਰੀਪੋਟ

ਮੇਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਇਕ ਹੋਰ ਲੇਖਾਕਾਰ' ਦੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ, ਇੱਕ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਟੈਚੂ ਟੇਰੀ ਆਡੀਟਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਣ ਲਈ ਇੰਨੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੇ ਬਿਨਾਂ। ਦੂਸਰਾ ਕੇਸ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਸ ਤਰਫ਼ੋਂ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ *ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ਼ ਕੰਪਨੀਜ਼, ਕੇਰਲਾ ਬਨਾਮ ਪੀ. ਅਰੁਣਾਜਤਾਈ* (2), ਜਿਸ ਵਿਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਆਡੀਟ ਦਾ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਖਾਤਿਆਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਾਬਕਾ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਆਡੀਟਰ ਦੇ ਕਰਤੱਵ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ - ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਕਿ ਕੀ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਖੁਦ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਆਡੀਟਰ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕਿਤਾਬਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਉਂਦਾ; ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ - ਫਰਜ਼ ਹੈ: ਆਡੀਟਰ ਦਾ ਕੰਮ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਹੁਨਰ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਿਭਾਉਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕ ਵਾਜਬ, ਯੋਗ, ਸਾਵਧਾਨ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨ ਆਡੀਟਰ ਕਰੇਗਾ। ਵਾਜਬ ਹੁਨਰ ਕੀ ਹੈ, ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਖਾਸ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਫਰਜ਼ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਦਿਖਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ - ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵੀ ਕਿ ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਅਸਲ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਆਡੀਟਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਅਤੇ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਹੁਨਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ-ਆਡੀਟਰ ਇੱਕ ਜਾਸੂਸ ਹੋਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਗਲਤ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਰਾਖਾ ਕੁੱਤਾ ਹੈ ਪਰ ਖੂਨ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਲਈ ਸਮਰਥਨ ਪਾਇਆ- ਰੀ ਲੰਡਨ ਅਤੇ ਜਨਰਲ-ਬੈਂਕ (3) ਅਤੇ ਕੋ'ਕਿੰਗਸਟਨ-ਕਾਟਨ ਮਿੱਲ ਕੰ.

(1) 1964 PL: ਆਰ. 906.

(2) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1963 ਪਾਗਲ. 99.

(3) (1895) ੨ਚ. 673.

(4) (1896) ੨ਚ. 279.

ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਜੋ ਇਸਦੀ ਖੋਜ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਇਰਿਸ਼ ਵੁਲਨ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਟਾਇਸਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਆਡਿਟਿੰਗ ਦੇ ਪੰਨਾ 541, ਆਡੀਟਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਮੈਨੂਅਲ, ਡਿਕਸੀ ਦੁਆਰਾ, 16 ਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨ (1945) 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਇੱਕ ਆਡੀਟਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵਾਜਬ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਹੁਨਰ ਜਿਸ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ, ਉਹ ਉਸਦੇ ਡਿਪਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪਾਏ ਗਏ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬੈਲੋਸ-ਸ਼ੀਟ ਅਤੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਘਾਟੇ ਦਾ ਖਾਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਿਸ਼ਾ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਬੈਲੋਸ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅੰਤਰ ਬੈਲੋਸ-ਸ਼ੀਟ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਦੋ ਸਹਾਇਕ ਯੋਗ ਲੇਖਾਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਆਇਰਿਸ਼ ਵੁਲਨ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਕੇਸ ਦੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਉਸੇ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪੰਨਾ 771 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਐਲਿਸ ਗ੍ਰੀਨ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪੰਨਾ 81 'ਤੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਇਸ ਨਿਰੀਖਣ ਵੱਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ- “ਉਹ (ਇੱਕ ਆਡੀਟਰ) ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। com ਕੰਪਨੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ: ਵਾਜਬ ਦੇਖਭਾਲ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ? - ਆਮ ਸਮਝ ਦੇ ਉੱਥੇ; ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਛੇ ਜਾਂ ਸੱਤ ਸੌ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਕੰਪਨੀ ਜਿਸਦੇ- ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਸ਼ੇਅਰ ਧਾਰਕ ਹਨ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਇੱਕਲੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਅਤੇ ਇੱਕਲੇ ਡਿਬੈਚਰ ਧਾਰਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਆਡੀਟਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵੱਖਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਫਰਜ਼ ਉਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੇਅਰ ਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਉਲਟ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਤਿੰਨ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। -ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਜੋ ਇਸਦੀ ਹਰ ਆਰਥਿਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸੰਸਥਾ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ - ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਬਾਹਰਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਨਿਗਰਾਨੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਜਿੱਥੇ ja, j ਛੋਟੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਹਨ

ਹਨ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਬਾਹਰੀ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਹਿੱਤ ਹਨ

ਵੀ. ਕੇ. ਵਰਮਾ ਨੇ ਖੁਦ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਆਡੀਟਰ ਨੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ- ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਐਡ? ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਫਿਰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੀ. ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਐਡ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਏ ਗਏ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਪੈਂਡਲਬੁਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਬੈਲੋਸ-ਸ਼ੀਟ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਖਾਤਾ ਅਤੇ, ਪਰਖ ਬਕਾਇਆ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਪਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਬੈਲੋਸ-ਸ਼ੀਟ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਫਰਕ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕੌਲ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਟੈਲੀਫੋਨ 'ਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਕੋਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਅਤੇ ਉਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਧੀਨ ਕੰਪਨੀਆਂ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਬੈਲੇਂਸ-ਸ਼ੀਟ ਅਤੇ ਲਾਭ-ਨੁਕਸਾਨ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਭੁੱਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਹਦਾਇਤਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਪਰ ਹੋਰ ਦੋ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ VI ਵਿੱਚ ਭਾਗ I ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਨੋਟ (i) ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਧਿਕਤਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਉਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਧੀਨ ਦੂਜੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਆਖਰੀ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਰਵਿੰਦਰ ਦੇ ਸੂਚਨਾ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦੋ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ,

ਇਸ ਕੋਲ ਦੋ ਨਵੇਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ/ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ

ਬਾਅਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸੰਸਥਾ ਨੇ ਇੱਕ ਰਾਏ ਬਣਾਈ ਸੀ ਕਿ ਉੱਥੇ

ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਸੀ .

ਚਾਰਜ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਮੋਰ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਕਮੇਟੀ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕੌਂਸਲ ਕੋਲ ਭੇਜ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੋ ਫਿਰ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਰਾਏ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਜਵਾਬ-

V dent ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਲਈ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਂਡੈਂਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਐਸ. ਗਣੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਏ.ਕੇ. ਜੋਸਲੀਨ (5) ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਆਡੀਟਰ ਵਿਰੁੱਧ ਘੋਰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸੀ। ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਕਾਰਨ / ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਕਾਰਨ , ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਡੀਟਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ. ਪਰ ਇਹ ਘੋਰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਦੂਜਾ ਕੇਸ ਕਿਸ਼ੋਰੀਲਾਲ ਦੱਤਾ ਬਨਾਮ ਪੀ.ਕੇ. ਮੁਖਰਜੀ (6) ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੁਝ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਰਵਿੰਦਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ ਦੇ 30 ਮਈ, 1960 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਨਵੇਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਸ ² ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਲਖਨਊ ਦਫਤਰ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਆਡਿਟ ਕੀਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅੰਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਰਵਿੰਦਰ ਦੇ < ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਦਾ ਪੈਰਾ ਨਵੇਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(5) ਏਆਈਆਰ 1957 ਕੈਲ. 33.

»»»- (6) (1962) 67 CWN 772,

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ _____

"ਜਿੱਥੇ-ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਹ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਕਿਸੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਗਲਤ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ, ਕੌਂਸਲ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦੇਵੇਗੀ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ, ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰੇਗੀ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਉਪ-ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ

ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਦਾ

It is

ਹਵਾਲਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ: ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਕਿਸੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ

ਜਾਂ ਹੋਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਜੇ * ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ

ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਲਈ- ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦਾ ਮੌਕਾ, ਜਾਂਚ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਸ

ਲਈ, ਇੱਕ, ਪ੍ਰਾਈਮਾ., ਦੀ ਨਜ਼ਰਸਾਨੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ

.ਕੋਈ ਵੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਜਾਂ ਹੋਰ. * ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਹੈ।

ਹਵਾਲਾ- ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਦਾ-, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ,

ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ^ ਜਾਂਚ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ

ਜਾ ਸਕੇ। ਜੇ. ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਧਾਰ -

ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।' ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਹ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ-11 (3)- ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ,

21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ (ਏ) ਉਹ ਕੰਮ ਅਤੇ ਭੁੱਲਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ, •, ਜੇਕਰ

ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ, ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗੀ- ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ: ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਜਾਂ

ਹੋਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ (ਬੀ) ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ

ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਾਨੀ, ਅਤੇ/ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ

ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 11(5) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ-' ■ - -। • . ' *

■ .--

"ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਸਕੱਤਰ ਕਰੇਗਾ-

- (a) ਜੇਕਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਪਤੇ 'ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਪਤੇ' 'ਤੇ ਭੇਜੇ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

(b) ਜੇਕਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਫਰਮ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਦੇ ਪਤੇ 'ਤੇ ਭੇਜੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਫਤਰਾਂ ਅਤੇ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਰਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ

ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। -
 ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 11(8)(1) ਫਿਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਜੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਸਟੇਟਮੈਂਟ- ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਰਿਜ਼ਲਟ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਹੈ-
 ਪੈਡੈਂਟ, ਕੌਂਸਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗੀ

ਮਾਮਲਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 12 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਨਿਯਮ 11 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕੇ, ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 11 ਦਾ ਤੱਤ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਟ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਹਨਾਂ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਭੁੱਲਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਕਰੇਗੀ, ਜੋ, ਜੇਕਰ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗੀ।

, ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਉਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਭਰ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ। ਫਿਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 11(8) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 11 (8) (i) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਅਤੇ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਰਾਏ ਦਾ ਗਠਨ ਹੈ, ਪਰ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30(2)(ਆਂ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਰਾਇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ' ਜੋ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ - ਅਤੇ ਵੀਆਰ ਕਾਉਂਸੀਮਨ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ 11 ਅਤੇ 12 ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਈ ਵੀ

ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਪਾਏ ਗਏ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਲ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਵਾਲੇ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਵਿੰਦਰ ਦੇ ਸੂਚਨਾ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਰੱਖਣਾ ਵਧੇਰੇ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਦੋ ਨਵੇਂ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ, ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ - ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਜੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੋ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹ ਦੋ ਦੋਸ਼ ਜਾਂਚ ਲਈ, ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਕਾਉਂਸਿਲ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 (1) ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ 11 ਅਤੇ 12 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ.

ਕਿਸ਼ੋਰੀ ਲਾਲ ਦੱਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਪੀ.ਬੀ. ਮੁਖਰਜੀ ਦੇ ਪੰਨਾ 785 ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ ਜੋ, ਨੇ ਦੇਖਿਆ »"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਚਾਰਟਰਡ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੌਂਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਗਠਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਦੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੌਂਸਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਮੁਢਲੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਤੇ ਸਿਆਣਪ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਾ ਵਧਣਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਬੇਲੋੜੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਸਾਧਨ ਅਤੇ ਜੁਲਮ ਦਾ ਇੰਜਣ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਅੱਗੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੌਂਸਲ 'ਤੇ ਮੁਢਲੀ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ- ਚਾਰਟਰਡ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਹੋਵੇਗੀ

ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲੇਖਾਕਾਰ, ਜੇਕਰ ਕਾਉਂਸਿਲ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਢਿੱਲੀ ਦੇਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਪੁਰਾਣੀ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਹੀ * ਬਾਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਰੋਤ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਬਿਨਾਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ।

ਇਹ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਮਾ ਜੇਡ ਕੇਸ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਜਾਂ ਨਹੀਂ।" ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਵਿਰੁੱਧ ਅੱਗੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰੀਮਾ ਜੇਡ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਮੁੱਢਲੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਲਾਇਕ, ਜੇ. ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 788 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ- "ਕਿਸੇ ਲੇਖਾਕਾਰ ਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਕੌਂਸਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਉਸੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਬੋਨਾ ਜੈਡਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਫਜ਼ੂਲ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਵਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਾਂ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਹੈ ਪਰ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਬਾਸੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਸਰੋਤ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਗੇ ਗਏ ਮੌਖਿਕ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਪ੍ਰੀਮਾ ਜੇਡ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਤੋਂ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਗੱਜੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਫ਼ੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਉਂਸਿਲ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡਾਂ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਜਾਂ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਸਬੰਧਤ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੀਮਾ ਜੇਡ * ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਲੇਖਾਕਾਰ ਤੋਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮੰਗਣ ਲਈ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਢਲੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਜਾਂ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਰਾਏ ਬਣਾਵੇ। ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ, ਪਰ ਫਿਰ, ਕੋਈ ਸਖਤ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਰਾਏ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਪਹਿਲੀ ਜੇਡ ਰਾਏ ਦਾ ਗਠਨ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਲਈ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਜਾਂ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਵੇਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਦੋਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ

ਮੇਰ ਸਿੰਘ, ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਜੇ. ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰੀਮਾ ਜੈਡ ਰਾਏ ਦਾ ਗਠਨ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਲਈ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਵਿਦਿਅਕ ਜੱਜ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ- “ਕੁਦਰਸਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਖਾਸ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ, ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਲੇਖਾਕਾਰ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚਾਰਜ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਉਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਟਰਾਂਸਪਾਇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਭਾਵ ਤੱਥ ਜੋ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗਲਤ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਖਾਸ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਲ ਕੋਲ ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਜੋੜਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਦੋ ਨਵੇਂ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਦੋਸ਼ ਇਨ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਖਾਸ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਉਸ ਆਕਾਰ ਜਾਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕੇ। ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ '• ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ, .. ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਹ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਖੋਜ ਦਾ ਅਧਾਰ ਅਤੇ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਪਲੈਨਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੈ। ਸਹੀ

ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ

ਨਵੇਂ ਦੋਸ਼ਾਂ (ਏ) 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਏ ਬਿਨਾਂ, ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਈ ਸੀ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21, ਅਤੇ (ਬੀ) ਬਿਨਾਂ, ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ -----

ਕੇਸ, ਭਾਵੇਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ, ਦੋਸ਼ ਜੋੜ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਖਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ, ਜੋ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ 11 ਅਤੇ 12 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਧਾਰਨ ਅਤੇ ਆਮ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਲਜ਼ਾਮ, ਜਦੋਂ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਮੁੱਢਲਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਰਚੇ ਖਾਸ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ • ਸਬੰਧਤ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ

ਉਹ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ' ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ' ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਡੀ. ਫਲਸ਼ੋ, ਸੀ. ਜੇ—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ ਆਰ ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।